

AS-GARD – Štruktúra planéty

Pozoruhodným dôkazom obmedzení ľudskej mysle je neschopnosť predstaviť si neobmedzenosť vesmíru.

Tento svet študujeme od narodenia. Najskôr sa po ňom plazíme, potom nieisto kráčame a čoskoro dokonca bežíme. Svet spoznávame pomocou piatich zmyslov, problém však je, že kúzelníci všetkých čias a národov sa presne spoliehali na tieto orgány, pretože myseľ verí v to, čo oči vidia a počujú. Zdalo by sa, aký je trik? - tu je tráva, stromy, hory, v poriadku, západy slnka, Mliečna cesta, mesačná cesta ...

V skutočnosti stromy nie sú stromy a slnko nie je slnko a mesiac nie je mesiac. Všetky hory, kaňony a dokonca aj obloha nad hlavou sú iba scenérie, ktorým sme boli prinútení veriť, keď sme sa začali plaziť po tomto svete.

Kapitola 6 – Na Zemi niet lesov

15 мая 2016

<https://www.as-gard.com/30-metrovye-kusty>

<https://www.as-gard.com/sotovyj-mir>

<https://www.as-gard.com/luchshe-gor-tolko-skaly>

1) 30 metrové kríky

Po prečítaní takéhoto nadpisu – a navyše ešte s výkričníkom – pokrúti hlavou každý zdravomysliaci človek a zavalí ma miliónmi fotiek so zobrazením lesov. Ale uverte, na vašich fotkách nebudú lesy. Je to iba ďalší trik. Jednoducho nás prinútili si myslieť, že ide o les, ale v skutočnosti to sú iba 30 METROVÉ KRÍKY.

Nato odpoviete, že to je hlúposť. Ak o kryštálových guliach možno ešte čosi povymýšľať, tak u lesov sa to nedá. každý z nás predsa už po lese chodil.

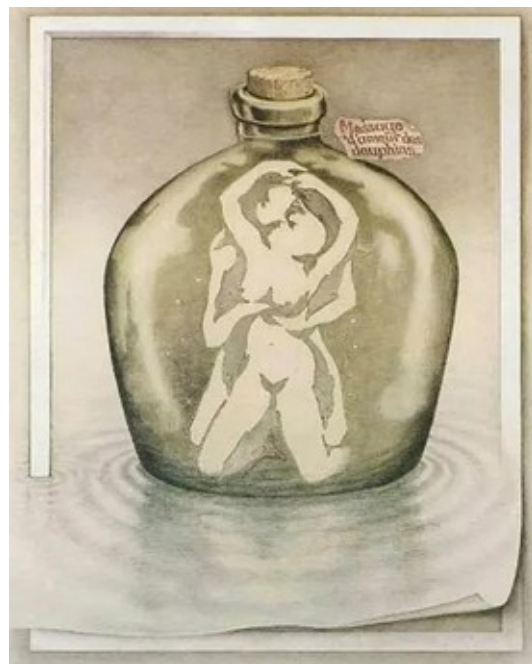
Nuž teda začneme so známym obrázkom – na začiatku článku – na ktorom deti vidia 9 delfínov a dospelí dvoch milencov. Na jednom sa určite pre začiatok zhodneme – rozdiel v ponímaní je kolosálny.

Prinúťte sa teraz hľadať na obrázku delfínov a sami sa presvedčte, aké je to ťažké. Ženské vnady nám jednoducho odopru sa zmeniť na delfíny. Hoci to vyzerá ako zábava ľahko môžete si overiť, že deti budú mať presne opačný problém.

Nuž teda prvá lekcia. Obrázok je jeden, ale vidíme ho úplne rozdielne. Navyše, dospelí a deti si nijako nemôžu vymeniť navzájom svoje ponímanie.

Prečo to je tak? Jednoducho preto, lebo oči vidia tak, ako im to prikázala matrica (Matrix) a nie tak, ako svet v skutočnosti vyzerá.

Naše oči sa časom stali zradcami, oslepli sme ešte v detskom veku. Okolitý svet je úplne iný, než ako ho pozorujeme skrz prizmu návyku a skúsenosti. A prizma ho skresľuje veľmi silno! Vo veku okolo tridsiatky

prizma nadobúda štatút ochrancu nášho rozumu a po štyridsiatke už môžu po nej aj steny padať. Myslíte si, že prehánam? Nuž ak inak nedáte, tak vám teraz dokážem, ako pevne závisíte od prizmy. Pozrite si túto fotku:

Ja tvrdím, že to je stolová hora vytvorená z magmatického nános, ktorý vytryskol z hlbín Zeme a vychladol pred asi 200 miliónmi rokov.

Zdá sa vám, že mi zastal rozum? A ja, naopak, môžem z toho istého obviniť vás.

Na túto lúčku sa vrátíme neskôr. Zatiaľ si spomeňte, ako ste pri prechádzke lesom nachádzali staré a hrubé stromy, ktorým ste sa neraz snažili oblapiť neoblapiťne hrubý kmeň.

A veď skutočne staré stromy sú zriedkavosť, všetky sú chránené ako mimoriadne pamätníky Prírody. V sieti sa dokonca rozvírila diskusia o tom, že ako je možné, že **všetky stromy – dokonca aj na Sibíri – nemajú viac ako 200 rokov?**

A veru majú pravdu, hovorím vám. Ja by som však chcel pristúpiť k tejto otázke z inej strany – zo strany zemských pólov.

A teraz sa zamyslime nad číslom 99,995%. Inými slovami všetko to, čo dnes rastie, lezie, lieta, pláva a behá po Zemi je čo do objemu 20 000x menej ako to, čo rástlo, liezlo, plávalo a behalo po Zemi pred požiarom!

DVADSAŤTISÍC RÁZ MENEJ!

Aby sme si vedeli predstaviť tento pomer, porovnajme si bochník chleba s fúrou kamiónu.

Všetky dnešné rastliny, zvieratá a ľudia spolu je náš žalostný bochník chleba. Dnešný mýtus o preľudnení Zeme teda nie je nič iné iba ďalšia veľká lož.

Biológovia rozdelili toto číslo na všetky kontinenty spolu ale nič im nevyšlo. Na súši proste niet dost' miesta pre takéto množstvo organizmov. Teória začala praskať vo švíkoch, ale sneh na zemských póloch jednoducho existuje. Fakt je fakt a treba ho rozmiestniť po súši.

Ako zvyčajne, osvietenie prišlo znenazdajky. Ukázalo sa, že na vine je náš zaužívaný stereotyp myslenia. Jednoducho sme si navykli, že les rastie do výšky cca 30 metrov a hotovo. Tento predpoklad sa ako vírus usadil do mysli biológov a zabránil im rozriešiť tento rébus. Ak sa však rastliny nedajú umiestniť do šírky znamená to, že ich treba rozmiestniť do výšky. A zrazu všetko do seba zapadlo.

V novej teórii vykreslili hypotetický les nepredstaviteľnej výšky.

Čoskoro sa našli hľa aké fotografie:

Sú to momentky barbarského výrubu sekvojí v Kalifornii, ktorá prebiehala od osemdesiatych rokov devätnásteho storočia po dvadsiate roky dvadsiateho storočia. Dorážali to, čo zázrakom prežilo po planetárnom bombardovaní r. 1816. Len so predstavte, koľko rokov treba na to, aby strom vyrástol do takýchto rozmerov! A potom prišli tvari s pílmami a topormi. **Raz dva a je po stromoch.**

U proporcií stromov platí takéto pravidlo. Priemer pňa približne predstavuje dvadsatinu výšky stromu. Odhadnime výšku z týchto fotografií: priemer pňa je približne $3 \times \text{väčší ako drevorubač} (1,75\text{m} \times 3) \times 20 = 105$ metrov. Zamyslime sa! Chodievate do lesa, v ktorom sú stromy priemerne vysoké 30 metrov. A tu zrazu 100m! Nuž, tu sú tie rozprávkové lesy, ktoré sú tak často opisované v ľudových rozprávkach a zobrazované v kreslených filmoch! Lesy, ktoré sme nenávratne zmizli vďaka takýmto barbarom.

Môžeme hovoriť o tom, že to sú len námezdní robotníci (koniec koncov potrebujú uživiť svoje rodiny), ktorí dostali zhora príkaz... Ale ak by každý drevorubač odmietol vykonať zločinný príkaz, tak les by ostal celý, lebo ručičky reptiliánov sú veľmi krátkučké a krivé na to, aby sami švihali sekerou. A teda všetkých obrancov týchto a podobných drevorubačov janičiarov posielame na známu adresu do... bez výnimiek.

Pozrite sa na fotografie pozornejšie.

Sú to osatanizované baktérie, ktoré dobíjajú lesný organizmus.

Ak si niekto myslí, že lesy rúbali kvôli drevnej hmote, tak treba rýchlo rozprášiť takú naivitu. Ide o to, že staré stromy sú informačným zhromaždišťom, databázou, hard diskom – ak by sme chceli použiť dnešný jazyk. Stromy zapisujú do svojho informačného portálu všetko, čo sa odohráva na našej planéte. Človek, ktorý má dobre vyvinutú senzoriku môže zísť do takého lesa a ľahko si prečítať ľubovoľnú informáciu o minulosti jednoduchým dotknutím sa kmeňa stromu. A o tom, aká sila preteká skrz takýto dotyk radšej ani nehovorím.

Nevedno z akého dôvodu, ale barbari niekoľko sekvojí ponechali nažive. Dokonca ich obohnali plôtikom a uznali za chránené. Samozrejme, že sprievodcovia vykladajú turistom rôzne bájky, ale to nie je dôležité:

Národný park „Sekvoja“ v Kalifornii, USA. Určite súhlasíte, že po našom návyku na 30 metrové stromy je vojsť medzi 100 metrové dosť zvláštne...

Pristúpime k téme: ako vidno, pozostatky gigantského lesa sa našli. Predpoklad o rozprávkových lesoch minulosti je dokázaný a bezprizorný sneh na póloch zaujal svoje miesto v mozaike. Ako keby bolo všetko v poriadku. Dalo by sa to uzavrieť, ale nie je všetko také jednoduché.

Tento článok je skrz-naskrz prešpikovaný kremíkovou formou života, ktorá nie je nijako vysvetľovaná v iných informačných zdrojoch. Tento článok nebude mať cenu, ak doň nevpletieme kremíkový stožiar! A to hneď teraz.

Veľmi veľa mýtov a legiend nám hovorí o premene ľudí, zvierat a rastlín na kameň. Stačí, ak si vezmeme napríklad knižku LEGENDY KRYMU, v ktorej čo príbeh, to sa živé telo premieňa na kameň. Tu sa ako keby všetko potvrdzuje, lebo paleontológovia celého sveta nachádzajú skameneliny zvierat a rastlín, a to nielen na Kryme, ale po celej planéte.

Je ich už tak veľa, že múzeá po svete sú proste zavalené skamenenou d'atelinou, žabami, jaštermi „prapredkami“, kúskami dinosaurov atď. Tak ako? Zapáchali sa vám kamenie? Sú krásne, len čo je pravda. Nuž, nastal čas odkryť karty.

Žabky s d'atelinou sú síce zaujímavé, ale to nie sú stromy. Kde to vlastne máme tie stromy vážení? Stromové sekvoje z Kalifornie nám tu nepasujú, pretože sú na báze uhlíka, čo znamená, že nezastupujú kremíkovú éru. Odkiaľ to všetko viem?

Predovšetkým, rúbali a pílili ich štandardnými nástrojmi (kremene lámu topory a píly). Ďalej si všimnite letokruhy, ktoré poukazujú na zmeny sezón. Nezabudnite, že pokiaľ svietilo Slnko nebolo žiadnych premien deň/noc a leto/zima.

Znamená to, že štandardné giganty na fotografii nemajú žiadny vzťah ku ére kremeňa.

Tak kde sa teda podeli stromy z kremeňa, hoci aj len nejaké zvyšky z nich? Drevené sekvoje z Kalifornie sa na premenu na kmeň teda nehodia, pretože sú určite z uhlíkovej bázy. Ale kremenné stromy sa predsa len našli. Že kde? Tiež v Severnej Amerike, presnejšie v Arizone.

A čo je to také dôležité v tej Zóne Árijcov?

A veru všeličo zaujímavé sa tam dá nájsť. Aj gigantická povrchová baňa, ktorú dnes volajú Grand Canyon.

Ako povedal veľavážený WakeUpHuman: „Vrcholom cynizmu je nazývať vyťažené povrchové bane národnými parkami“.

A ešte aj rieka Kolo-Ra-do... Len sa zamyslite, čo robí starý slovanský koreň „Kolo“ (Kruh) na druhom konci sveta? A o „RA“ už radšej ani nehovorím:

A vidno tu aj celé mesto zotreté z tváre Zeme...:

Celé mesto Árijcov – po ktorom ostal megakráter – údajne (akože inak) zničil chuligán-meteorit pred 50 tisíc rokmi. Tak hovorí Wiki.

Budeme sa tváriť, že túto absurditu sme si nevšimli, pretože teraz nás zaujímajú kremenné stromy. A hľa – tu sú. Je tu celé ich múzeum pod otvorenou oblohou. Skamenené stromy tu ležia tupo rozhádzané po pustine a tiež sú ohradené plotom. Toto turistické centrum pod názvom: **Petrified Forest National Park**

Ktorý môžete navštíviť. Je však jasné, že po našich prechádzkach v 30 m lesoch si predstaviť 100 m vysoký les je dosť problematické!

V tomto národnom parku nie sú len také skameneliny. Sú to proste unikáty. Ak korytnačky a žabky kameneli na modro-bielo, tak tunajšie stromy sa zmenili na **polodrahokamy!**

Nuž ako? Pekné kamienky? Nuž teda, pokračujeme v téme:

- Všetky naše lesy sú mladé a nerastú vyššie ako 30 metrov;
- Pozostatky rozprávkových lesov sa uchovali v podobe amerických sekvojí, ale biológovia tým istým lesom pridali sneh na póloch;
- Našli sa skameneliny kremíkovej éry, vrátane stromov a drahokamov.

Tak už to dochádza? Alebo stále nie?

To iba v ideálnom svete sa všetko zhoduje. Ale v našom pekle sa nič nezhoduje!

Odkedy som v detstve prvý raz uvidel skamenené pozostatky tarbík a žiab mi už táto otázka nedá pokoja. Hoci sa zrodila v detskej hlave, je to dnes otázka doslovne za „milión“. Akým spôsobom mohla skamenieť žabka namiesto toho, aby jednoducho zhnila ako sa to deje s každým organickým telom? Neviem ako vy, ale mne sa zdá, že Gerasim nám čosi nechce povedať. Ak teda nie on, tak čo nám o tomto probléme napovie Wikipédia?:

„Proces skamenenia prebieha pod zemou, keď sa telo nachádza pod usadeninami, ale nekazí sa vďaka nedostatku kyslíka...“ Wikipedia

Podľa slov vedcov tkanivo bolo pôvodne organické, a potom sa stalo dioxidom kremíka. Premenilo sa teda kremeň, t.j. **kysličník kremičitý alebo SiO_2** . Tento vzorec si zapamätajte.

Ak sa vám niekedy prihodilo, že ste pochovávali domáce zvieratá, tak ho bežte rýchlo odkopať! Možno už skamenelo a môžete si ho vyložiť ako sošku... Ak by ste ma chceli obviňovať z čierneho humoru, tak vám odporúčam udržať vaše námietky na uzde. Radšej sa zamerajte na oficiálnu vedu, ktorá nás zaplavuje podobnými nezhodami.

Zamurované mŕtve telo má dve možnosti. Buď vyschne ako taranka (hmyz v kúsku jantáru), alebo banálne zhnije. Tretia možnosť neexistuje.

Telo uhlíkovej bázy sa za žiadnych okolností nepremení na kameň – nikdy!

Táto absurdita bola vymyslená nato, aby skryli existenciu kremennej éry na Zemi.

Transformácia brvna na drahokam je nehanebný rozmach ľži a cynizmu. Alebo nie? Nuž ak nie, tak mi vysvetlite premenu stromu na polodrahokam!

Nemáte odpoveď? Ale ja mám. No prezradím ho o niečo neskôr. Najskôr si preberieme celé toto divadelné drahokamové predstavenie po bodoch.

1. Podľa oficiálnej verzie tieto stromy padli v nerovnom boji proti susednému vulkánu, (upriamte pozornosť) pred 225 miliónmi rokov! Pokračovanie tohto dych berúceho príbehu je ešte zaujímavejší.

- Drevo nielenže nezhořelo v pekelnom plameni lávy;
- Nielenže nezhnilo za 225 miliónov rokov v surovej zemi;
- Ale napriek všetkým zá-konom fyziky, chémie a biológie sa jednoducho ZMENILO NA DRAHOKAM! Copperfield sa iba nemo prizerala s otvorenými ústami!

Ani to ešte nie je všetko. Všimnite si. Stromy nie sú polámané, ONI SÚ POREZANÉ!

Otázkou je: Stromy narezali ako salámu pred alebo po Armageddone? Ak po, tak akou pílou ich píliť?

ZÁVER: Nejde o múzeum, ale inscenáciu. **Stromy priviezli a uložili – pre divákov.**

2. Ukážte mi letokruhy!

Nieto ich?

Tak teda prijmite dôkaz, že pokiaľ svietilo Slnko, na planéte Zem nebolo ani leta ani zimy.

3. Určite vám je jasné, že iba totálny idiot uverí, že drevo sa môže premeniť na drahokam.

Vzniká teda otázka: Pre koho teda nachystali celý tento cirkus s privezenými a popílenými a následne rozhádzanými stromami kamennej formy života?

A teraz to najhlavnejšie. Všimol si niekto z vás, aké tú tieto kremenné stromy malé? Veď ich nemožno porovnať ani len so sekvojami v Kalifornii!

Ale všetko je veľmi jednoduché. To nie sú stromy. Sú to iba VETVIČKY gigantických stromov kremíkovej éry!

A tie stromy sú také obrovské, že americké sekvoje vedľa nich vyzerajú ako zápalka vedľa baobabu. A zatiaľ čo turisti otvárajú ústa v údive nad drahokamami, nikto si nevšíma pozadie, od ktorého ich tieto krásne vetvičky aj majú za cieľ odlákať. Ale celá vec je v pozadí!

Aby sa nakoniec dalo pochopiť, čo to tu ja vykladám, odcitujme si Jesenina:

- Tvárou v tvár tvár neuvidíš.
- Veľké vidno na vzdialenosť.

Ďalší raz sme nosom zavadili o čosi obrovské. Znovu vás nabádam myslieť v planetárnom rozmere, teda proste nástojím na tom, aby ste zmenili svoj uhol pohľadu. Vraciame sa teda k známemu chytáku a opakujem svoju otázku:

„ČO TAM VIDÍTE“? Pník v harmančeku?

Nadalej nástojím na tom, že to je stolová hora vytvorená z magmy, ktorá vytryskla z hlbín Zeme a stuhla pred približne 200 miliónmi rokov. Zase mi neveríte? A teda?

Dovoľte mi predstaviť vám „Vežu Diabla“ v štáte Wyoming, USA. Táto stolová hora bola vytvorená z magmy, ktorý vytryskol z hlbín Zeme a stuhol pred približne 200 miliónmi rokov. Minimálne takto nám to vnucuje Wikipedia a 7 miliárd ľudí verí, že to je hora.

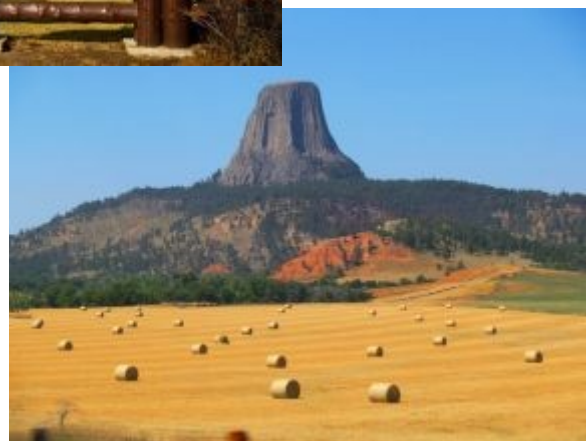
2) Bunkový svet

Kým som dopisoval prvú časť, moja kryštálová guľa mi ukázala budúcnosť. Viete, čo som v nej videl?

Pred dverami fóra sa zhromaždil celý míting nespokojencov – samozrejme trollovia (nuž, ako zvyčajne) – ale tak či onak, tlupa kričí: DOKÁŽ, ŽE TO JE PEŇ! Nuž dokážem – ľahko.

Všetko, čo ste v tomto článku doteraz prečítali boli iba malé čriepky. V ďalších prídu na rad väčšie kúsky. Väčšie v doslovnom význame slova. Takže nasledujte ma a ja vám ukážem či kremenná hora je vysoká.

A vás, milí čitatelia, nabádam, nezacyklujte na iba tejto hore, ba poviem vám ešte viac. Na konci celého článku pre vás zmiznú všetky hory na planéte. Nuž teda – podľa Jesenina – **VEĽKÉ VIDNO LEPŠIE Z DIAĽKY**.

Teraz pristúpime bližšie k nášmu pníku a lepšie sa mu prizrieme na jeho proste **FANTASTICKY NEVYSVETLITEĽNÉ STĹPY**.

Prečítame si ešte raz uzáver z Wikipédie:

„Diablova Veža sa vytvorila z vyvretej magmatickej hmoty, ktorá vystúpila z hĺbín Zeme a stuhla v tvare pôvabných stĺpov“.

A vy čo na to?

Nuž, aká rozumná magmatická hmota! Hľa, stuhla priamo v tvare ideálnych šesťuholníkových stĺpov, a to až do výšky 300 metrov! Podľa týchto stĺpov možno priamo kresliť priamky. Teda najskôr ich akýmsi presným nadstavcom vyformovali do šesťuholníkového tvaru, potom zviazali do zväzku, pričom hneď vedľa fúkal gigantický ventilátor, aby stĺpce rýchlo ochladli a stuhli.

Nuž, páni vedci a ste stále pri zdravom rozume? Čo to píšete!

Ľudia, ste pri zdravom rozume? Čomu to veríte!

Tvrdiť, že toto majstrovské dielo geometrie vzniklo následkom fontány lávy je taká istá hlúposť, ako povedať, že letiaci meteorit sa objavil na oblohe vďaka výbuchu v závode Ferrari.

Videli ste niekedy fontánu lávy? Ak nie, tak sa zoznámte a porovnajte:

Videli ste už niekedy fontánu lávy? To znamená iba jednu vec – táto magma musela byť s umelým intelektom!

Iba opierajúc sa o túto jedinú fotografiu môžem zadať stovku otázok a táto chorá verzia sa rozpadne na tisíce kúskov... ale pôjdem inou cestou. Efektívnejšou.

POROVNÁVACIA ANALÝZA

Viete čo ma najviac fascinuje? Že všetky stĺpce sú ŠESTUHOLNÍKOVÉ! A prečo práve šesťuholníkové? Pretože Vesmír tvorí všetky majstrovské diela práve v takejto forme.

Nejestvujú dve rovnaké vločky, ale každá z nich má ideálnu šesťuholníkovú formu. Ani včely nepoznajú matematiku, ale presne určili, že pravidelný šesťuholník má najmenší periméter medzi tvarmi rovnej plochy čo znamená, že takúto plochu možno zaplniť maximálne efektívne. Budujúc plásty, včely sa inštinktívne snažia urobiť ich čo najviac skladovateľnými, a zároveň použijú čo najmenšie množstvo vosku.

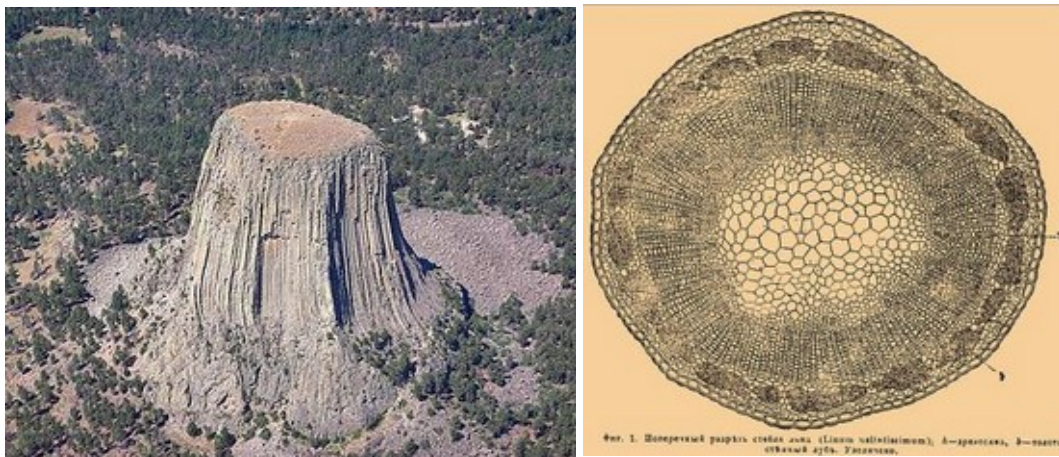
Šesťuholníkový tvar je najefektívnejšou a najekonomickejšou štruktúrou pre stavbu plástov.

Tupé barany nedokážu nijako pochopiť, že náš Vesmír je fraktálny, t.j. nezáleží na tom v akom rozmere ho skúmame. V rozmeroch hory či v rozmeroch stromu, ktorý nám rastie pod oknom. A teraz otvoríme učebnicu botaniky a nájdeme rez nejakej rastliny a porovnáme ho s našim gigantickým pňom. Nepôjdeme do detailov,

použijeme iba tie fakty, ktoré sa porovnaním s fotografiou samé núkajú – znamená to, že nemá význam ich vyvracať.

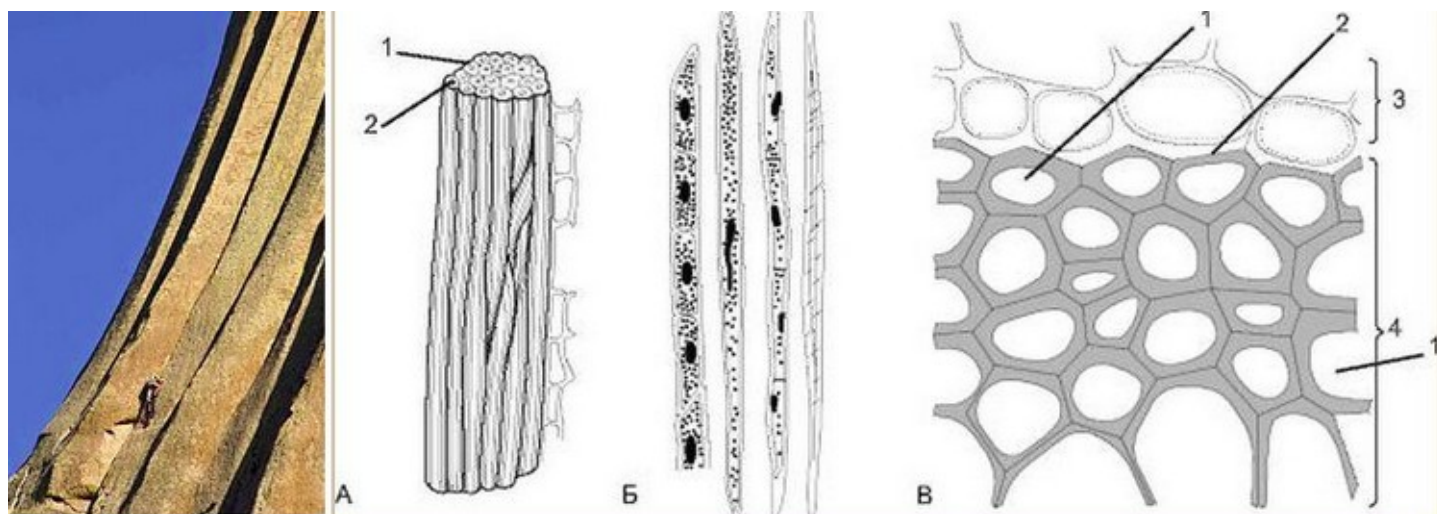
Dovoľte mi predstaviť vám priečny rez stebľa ľanu. Nuž, páni biológovia, nič ste si nevšimli? Aké tam vidno bunky a aký majú tvar? Správne, všetky sú šesťuholníkové.

Nuž, aká to náhoda. Ľanu už stačí iba zodrať po obvodu obáločku (peň ju má zodranú – rozsypaný materiál vôkol) a priam ako vyšitý náš peň z vtácej perspektívy.

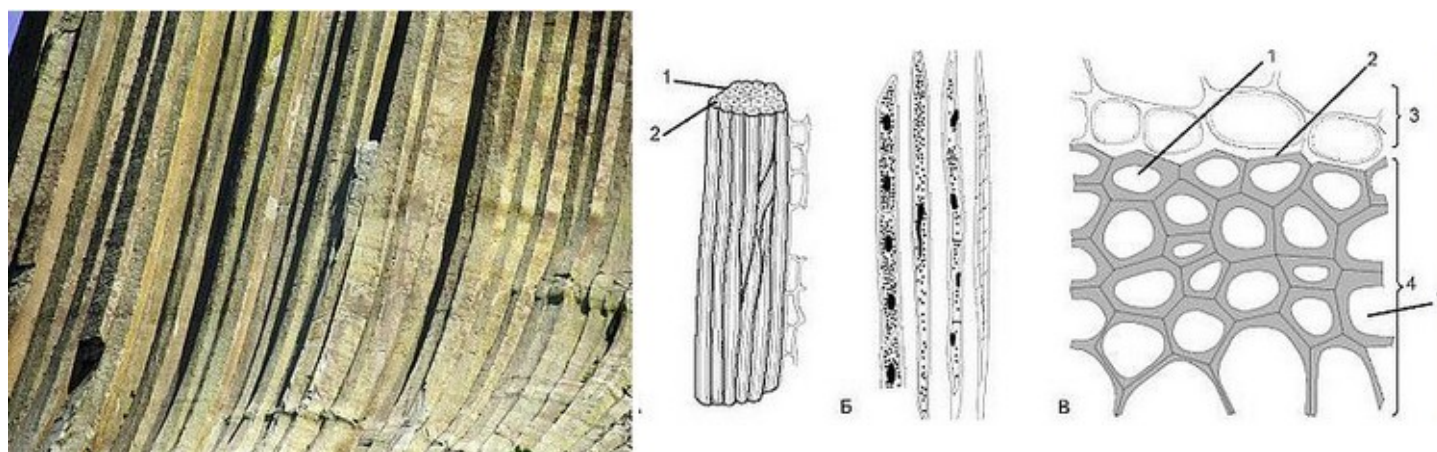

Vlákná pňa, presne ako vlákna stebľa ľanu majú šesťuholníkový tvar, ktorý presne uchováva svoju geometriu po celej dĺžke stebľa, čo je celých 386 metrov!

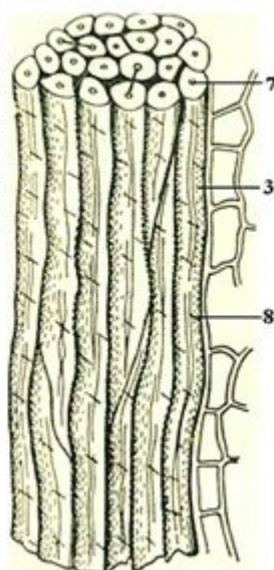
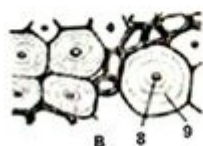
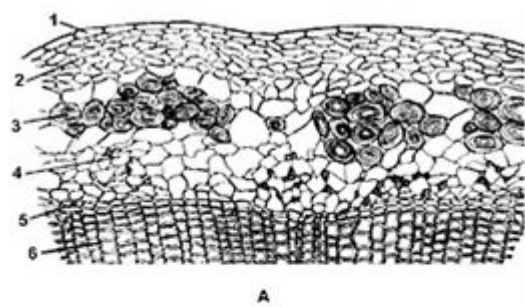
Všimnite si, že vlákna pňa sú strohejšie čo do proporcií než obrázok z učebnice botaniky.

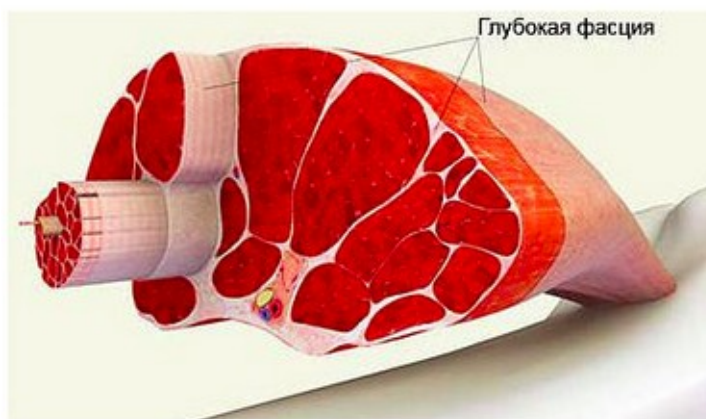
Vlákná sa jedno od druhého nelíšia, sú doslovne ako kalibrované nielen po celej dĺžke, ale aj vo vzájomnom pomere.

Vlákná nie sú navzájom zrastené, takže sa uvoľňujú a voľne padajú ako šesťuholníkové fragmenty v zvislosti od stupňa erózie.

Každé vlákno pňa je pokryté tenkou obalovou hmotou, akousi obáločkou. Presnejšie, ako fascia – spájajúca tkaninová obáločka na vláknach mäsa:

Vlákná nevchádzajú do zeme vertikálne, ale sa postupne ohýbajú. Plavne prechádzajú do koreňového systému tak, ako je to bežné pre každý strom.

Ako vidíte, oficiálna verzia náhodného stuhnutia lávy letí k čertom. K dispozícii je veľmi veľa faktov ukazujúcich na to, že v skutočnosti ide o peň gigantického kremenného stromu.

V roku 1977 vypustil Hollywood film BLÍZKE STRETNUTIE TRETIEHO DRUHU s Vežou Diabla v hlavnej úlohe. 100 ráz v ňom zopakovali, že to je hora pre stretnutie sa s prišielcami, ale to bola verzia pre naivnú verejnosť. Kde boli vtedy vaše oči, milí vedci?

Ej, biológovia, geológovia, paleontológovia, skúmate svet vo zvrácej maske?

Nuž a teraz je čas sa vrátiť k výške stromu, ktorým tento peň kedysi bol. Na to použijeme vzorec, ktorý sme už v článku uviedli. Priemer pňa je približne 1/20 výšky celého stromu. Nuž teda, priemer nášho stromu je 300 metrov na základe. Je jasné, že strom za posledných 7,5 tisíc rokov sa čo-to obsypal, je teda jasné, že pôvodne bol širší. Ale ak aj len 300 m umocníme na 20, tak dostávame výšku stromu – 6 KILOMETROV!

VŠETKO SA DÁ POZNÁVAŤ POROVNÁVANÍM, VŠAKŽE?

Myslím, že v tomto bode môžeme dať bodku. Diablova Veža v USA je gigantický peň kremennej éry so všetkými príznakmi obyčajného lesného pňa, aký každý z vás už neraz videl.

Ale z druhej strany nemožno podceňovať jemné háčiky Matrixu, ktoré držia mentalitu v pozore, preto pevne verím, že aj po týchto dôkazoch sa nájdú hlboko spiaci experti, ktorí budú vyžadovať pokračovanie zábavy. Ak si myslíte, že na tomto moje argumenty skončili, tak hneď musím rozčarovať. Mám v rukách ešte toľko tromfov, že si budem vychutnávať každý moment a oddaľovať kulmináciu v šiestom článku, pretože vyvrcholenie tohto príbehu bude zaujímavejšie, ako najzamotanejší príbeh Agathy Christie.

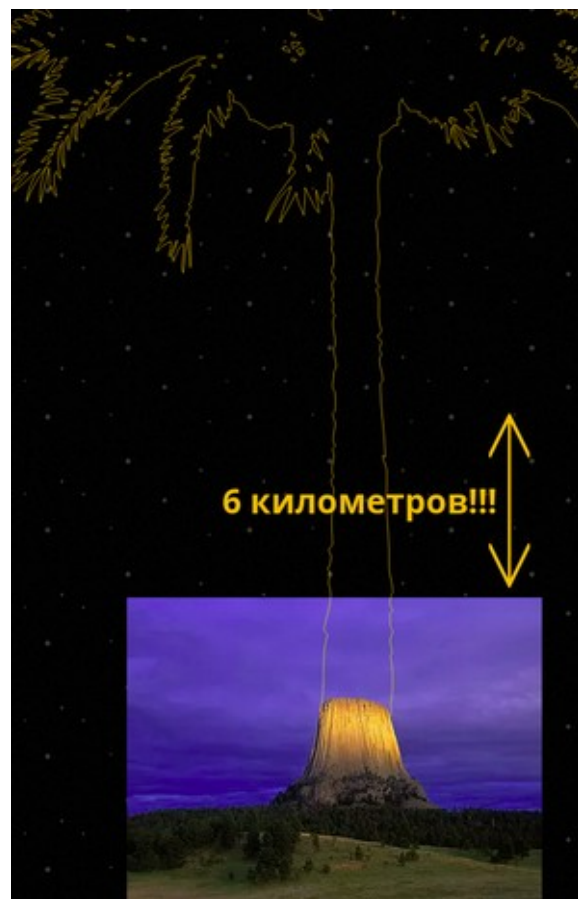
Nuž teda, jeden peň pre prebrali, prichádza rad na ďalšie. Vari ste si nemysleli, že on je jediný? Jednoducho treba sňať klapky z očí a uvidíte, čo ste ešte nevideli!

Dovoľte, aby som vám odporučil do pozornosti Chodník Obra v Írsku

Náhodou vám to niečo nepripomína? Nie? Lepšie sa mu prizrite.. znovu akési šesťuholníkové stĺpy... čertovina akási!

Ak nevidíte 100% zhodu s Vežou Diabla znamená to, že ste určite slepí.

Je to presne taký istý gigantický peň, akurát že skoro vôbec netrčí zo zeme. Strom rástol priamo na brehu mora. Chodník Obra pozostáva zo 40 000 stĺpov takej geometrie, že ich proporcie im môžu závidieť aj včely! Samozrejme, že tento div Prírody vyhlásili za chránené územie. A my môžeme znovu zopakovať vetu od WakeUpHuman:

„Je vrcholom cynizmu nazývať vytážené povrchové bane národnými parkami“.

Prečo je reč o vytážených povrchových baniach sa dozviete neskôr, ale teraz hádajte – čo nám o pôvode tohto chodníka hovorí Wikipedia?

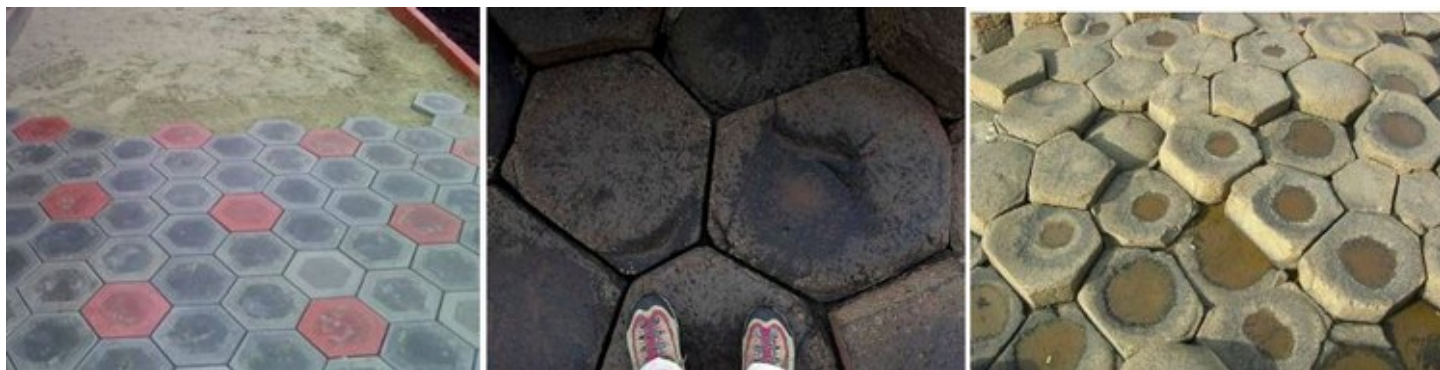
"Chodník Gigantov je prírodný monument, pozostávajúci z približne 40 000 bazaltových stĺpcov, ktoré sú medzi sebou vzájomne prepojené následkom výbuchu vulkánu v dávnej minulosti".

VÝBUCHU VULKÁNU!

A teraz povedzte, ako sa tu dá zdržať od explózie magmatického vulkánu smerom k učenej, vedeckej komunite? Ťažko, veľmi ťažko. Treba však radšej zavrieť hubu, lebo nepriatelia čakajú presne na to. Pozrime sa radšej na majstrovské dielo geometrie:

Pre mňa je dosť záhadou, prečo aj chodníkové dlaždice neoznačili za výlev starého vulkána. Veď ukážte mi čo aj len jeden rozdiel:

A teraz otázka na prebudenie: Kde bola urobená prostredná fotka? Ak by ste ju videli na akomkoľvek inom mieste, ani by ste neuvažovali o tom, že niekto sa odfotil na chodníku.

A teraz navrhujem sa vrátiť k vyskúšanej metóde. Ak sme Vežu Diabla porovnávali s rastlinným stebлом, tak Chodník Velikána porovnajme so skutočnou vychladnutou lávou:

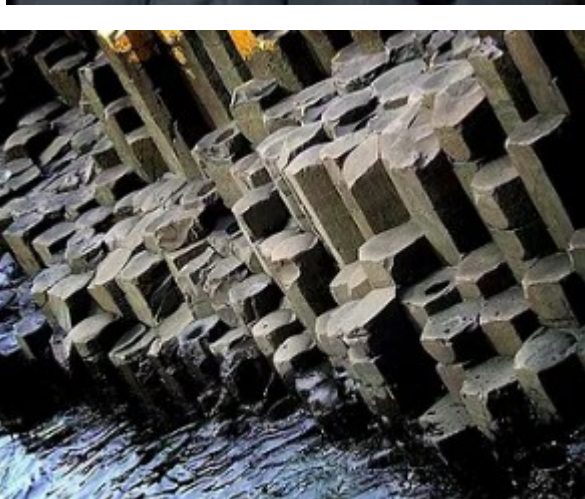
Takto vytryskuje

A takto tečie

NUŽ HĽA A TAKTO LÁVA CHLADNE:

A teraz porovnajme Vežu Diabla s Chodníkom Velikána.

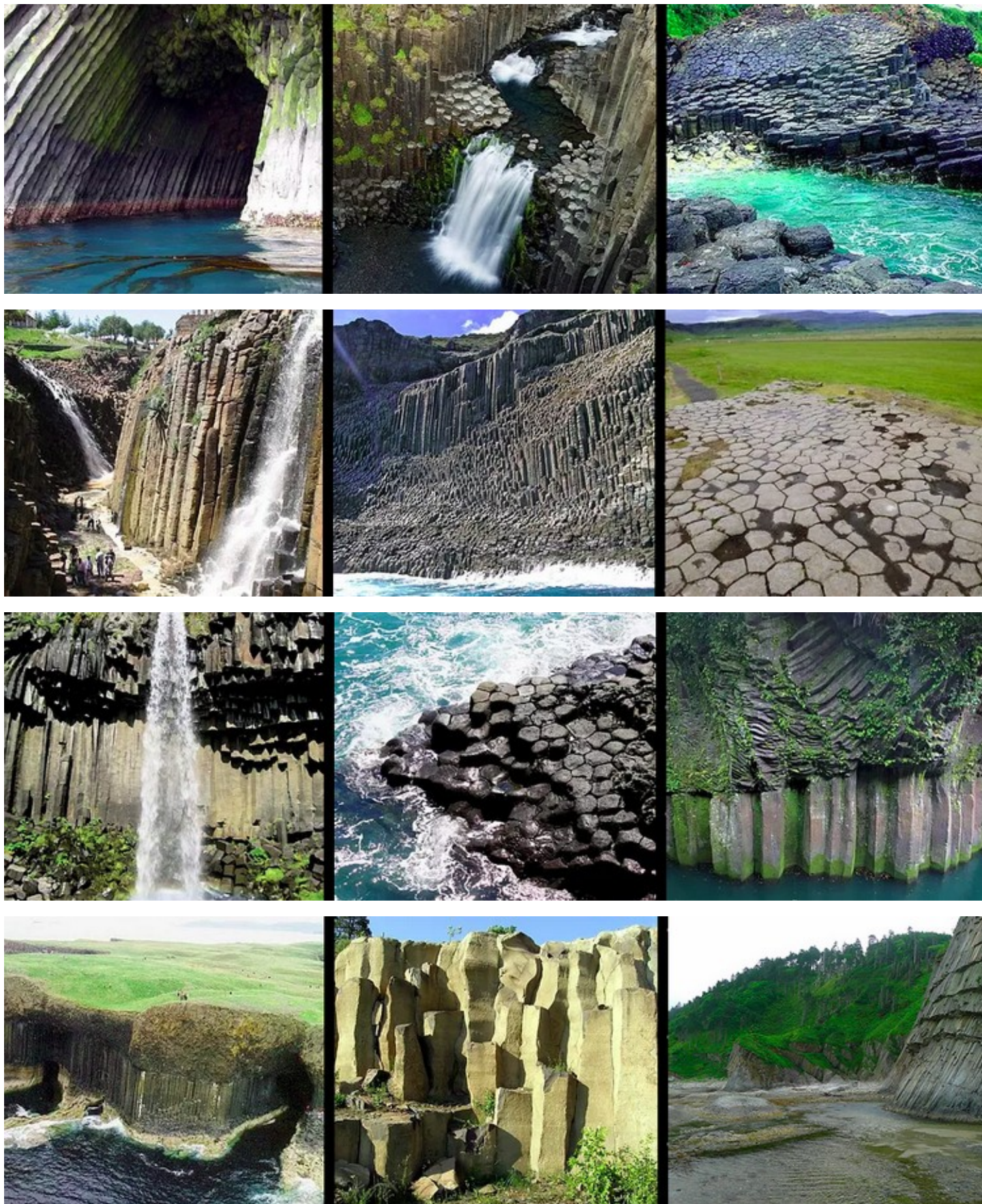
Oj, ospravedlňte ma, chcel som povedať:

A TERAZ POROVNAJME KREMENNÝ PEŇ S KREMENNÝM PŇOM

Ešte niekto verí na rozprávky o fontánach lávy?

Ak si myslíte, že okrem dvoch kremenných stromov gigantov vás nemám čím potešiť, tak to teda márne. Na planéte ich je množstvo. Najzábavnejšie je to, že ľudom ani na um nepodíde, že to sú pne, a tu hľa oficiálna veda sa vážne zamyslela. Aby ich účinne ukryla pred všadeprítomnými zvedavcami vymyslela pre pne priam geniálny názov: BAZALTOVÉ SKALY!

Dobre si prezrite dve nasledujúce fotografie. Vlákna visia ako z povaly. Ako toto môže vysvetliť vulkanická verzia?

Tak teda ako? Láva kvapkala, kvapkala, ale jej kvapky na zem nedoleteli a prilepovali sa svojimi rovnými hranami k susedným kvapkám, ktoré z akéhosi dôvodu do zeme nedošli?

Kým som písal tento článok, tak ku mne na stránku prišla jedna žena. No ako host' a čo tu nevidí? Nešlo by o nič, ak by nebolo jej fotky, na ktorej pózuje na pozadí kremíkového pňa, hoci sama nemá o tom ani tušenia.

Takže tak to býva. Artefakt pod nosom, ale prizma matrice jej bráni uvidieť 9 delfínov:

Fotografií kremenných pňov je na sieti neúrekom. Ich základné črty ste už pochopili, preto na samostatné prehĺbenie učiva vám odporúčam vyhľadávač. A my zatiaľ vykročíme ďalej, ale aby sme nezabudli na názov tohto článku, odporúčam vašej pozornosti ešte jedno šesťhranné čudo Prírody. Kremennej Prírody. Nech sa páči – najväčšie vyschnuté sol'né jazero sveta – **Salar de Uyuni v Bolívii.**

Sami môžete vidieť, že nič nie je také jednoduché, ako píšu v učebnici Prírodovedy a ukazujú na kanále Discovery. Tradične by som rád na tomto mieste spomenul uzávery Wikipenie o týchto šesťhranoch, ale hoci vlákna kremíkových pňov ona ešte ako tak retušuje, tak o šesťuholníkovej štruktúre juhoamerického jazera mlčí ako ryba... ako keby ich vôbec nebolo. Ale oni jestvujú... a to ešte ako!

Neuveríte, ale nemlčí iba Wikipedia. Prešťúral som celý internet, ale aj tak som o ich šesťuholníkovej štruktúre nenašiel žiadne vysvetlenie. Len na jednom mieste som našiel vetu:

Pozrite, ako zvláštne zaschla a popraskala soľ!

A toto je veru divné. Za prvé, pod páliacimi lúčmi slnka akýkoľvek povrch praská presne takto:

Po tretie, prečo sa povrch soli rozdelil práve na šesťuholníkové fragmenty?

Nuž, keďže veda nám neposkytla také ani onaké vysvetlenie, dovoľte mi vyjadriť svoj názor.

Ako hovorí WakeUpHuman, soľné jazerá sú sedimentačné nádrže. Túto verziu zdieľam ale s výnimkou daného jazera, a to preto, lebo:

Dúfam, že podstatu článku ste už pochopili, a preto – šesťuholníkové bunkové štruktúry sú atribútom, ktorý je vlastný výlučne živým organizmom. Buď to je včelia kráľovná, alebo štruktúra snehových vločiek či vlákna rastlín. Ale ako vidíme na vlastné oči, Salar de Uyuni, to nie je iba gigantický plást soli.

JE TO ŽIVÁ BYTOSŤ KREMÍKOVEJ FORMY ŽIVOTA!

Ktorú barbarsky vyškrabali lopatovými radlicami svojich exkavátorov agenti TECHNOKRACIE.

Teraz už rozumiete, ako strašne sme odtrhnutí od reálneho obrazu minulosti? Zatiaľ čo stromy giganty ešte ako tak dokážu s treskom vliezť do našej úbohej obrazotvornosti, tu hľa bytosť zo soli o rozmere desať tisíc štvorcových kilometrov čo do plochy, ale nevedno koľko do hĺbky si už nie sme v stave predstaviť.

Teraz už vieme, že ešte iba niečo pred 7 500 rokmi naša planéta vyzerala tak rozprávково, že Cameron so svojim AVATAROM iba tíško sníva?

Zdedili sme vydrancovanú pustyňu, ktorú sme ešte sami sebe premenili na zapáchajúci odpadový kanál. A presvedčte ma o opaku, ak nemám pravdu.

Čo to znamená VYŠKRABALI EXKAVÁTORMI?

Aby sme to skrátili, tak našu planétu v priamom zmysle slova vydrancovali ťažobné stroje gigantických rozmerov. Odobrali vrchný sloj všetkých kontinentov tak, ako cestári frézujú starý asfalt. Akurát, že výška sloja bola niekoľko stoviek metrov. Všimnite si, že pobrežná línia má polkruhovú formu, a táto nie je jediná. Tu pracoval rotorový exkavátor:

Túto tému proste geniálne otvoril Pavel Ulianov (WakeUpHuman). Určite ste si všimli, meno tohto človeka som spomínal už trikrát. On v minulom roku – podľa môjho názoru – urobil skutočný prevrat vo vede čo sa týka anatómie vulkánov, riek, povrchových baní, banských kužeľových odvalov, morí, jazier atď. Ako Pavel správne povedal, tieto termíny možno teraz jednoducho vyčiar knuť z lexikónu kvôli nepotrebnosti, pretože žiadne vulkány a kaňony principiálne neexistujú. Učebnicu geológie môžeme spokojne hodiť do ohňa.

Od tohto okamihu sa logický cieľ článku začne tesne prepletať s objavom Pavla, preto vám naozaj odporúčam prečítať jeho článok, inak nebude vaša mozaika kompletná.

Čo sa týka nášho jazera, chcel by som upriamiť vašu pozornosť na takýto moment: je mi jasné, že názov jazera (Salar de Uyuni) je v španielčine, a že „Salar“ sa prekladá ako „sol’né“, ale aj tak nabáda na rozmýšľanie. Don Gerasimus nám tu čosi nepovedal úplne. No je to proste tak, treba porozmýšľať...

Nuž teda, teoretická časť je za nami. Môžeme teda pristúpiť ku kulminácii udalostí a vyrolovať na štartovaciu dráhu. Ale najskôr sa musíme vrátiť k prvému pňu a všimnúť si na ňom jednu zvláštnosť. Ešte ste si ju nevšimli?

Pozrite si pozorne obrázok: JEHO VRCH JE PLOCHÝ!

Čo to znamená? Všetko je veľmi jednoduché. **STROM BOL SPÍLENÝ!**

3) Skaly ako hory!

Už sme preskúmali veľa pňov, ale tento je mimoriadny: JEHO VRCH JE PLOCHÝ,

Čo znamená... že bol spílený.

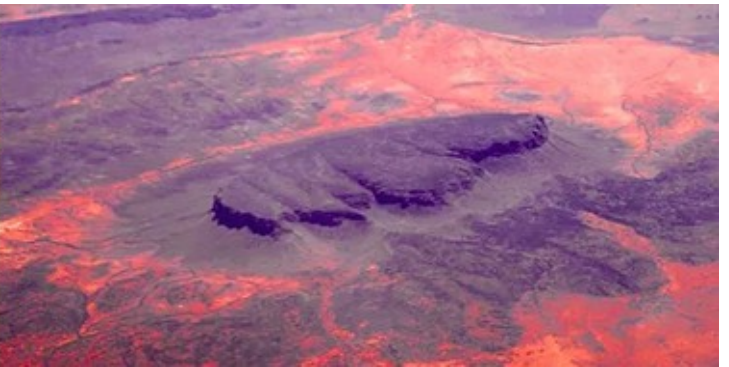

A fantázia spúšťa obrazotvornosť a do rady sa stavajú otázky:

- KTO SPÍLIL?
- PREČO SPÍLIL?
- ČÍM PÍLIL?

Chlapci a dievčatá, naše lietadlo je pripravené na štart. Náš kurz... ale niet žiadneho kurzu! Proste obletíme planétu!

Pritiahnite si pásy, ale radšej sa pevne držte držadiel, lebo to, čo teraz uvidíte, navždy zmení vaše poznatky o horách a skalách!

Počas letu si zahráme hru: NÁJDI 10 ROZDIELOV!

Hoci rozdiely sú iba dva: MATERIÁL A ROZMER!

KANADA

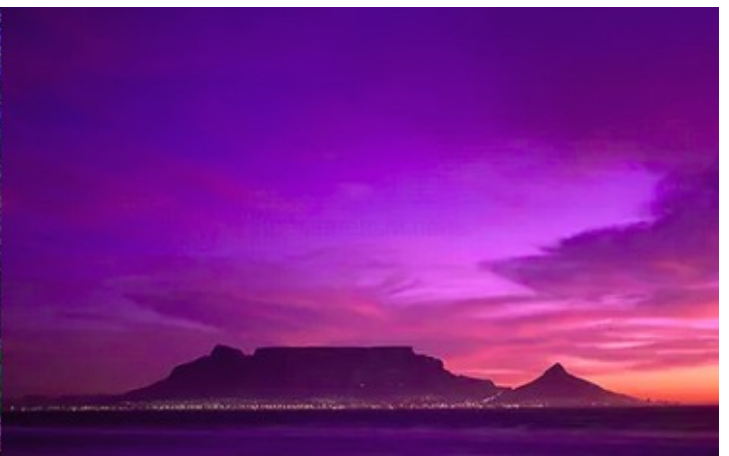
TALIANSKO

NAMÍBIA

CAPE TOWN

GRÓNSKO

ARGENTÍNA

USA

RUSKO

ETIÓPIA

VENEZUELA

Tieto pne trčia po celej Zemi. Sú ich stovky!

Vedci ich pokrstili na **STOLOVÉ HORY**, pretože vrcholy majú rovné ako stoly.

Nuž čo, pekné pníčky?

A teraz si spomínate, z čoho sme začínali náš rozhovor?

Vychádzali sme z predpokladu, že ste už videli lesy a prechádzali sa v nich. A čo tak ich výška 30 metrov? Vari existuje aj iná možnosť? A nám sa tak aj páčia, kocháme sa ich krásou, počas víkendov opekáme v nich šašlíky. Na takéto lesy sme si zvykli, iné nám ani netreba.

Potom sa ukázalo, že v USA sa uchoval starý les, o ktorom sa toľko hovorí v rozprávkach: gigantické, 100 metrové sekvoje. Práve takýchto obrov nám kreslí naša fantázia, keď počujeme slovné spojenie **ROZPRÁVKOVÝ LES**.

Za sekvojami v Kalifornii naša obrazotvornosť dáva bodku (prizma núti). V opačnom prípade by ochrancovia rozumu poplávali k hraniciam, keďže rozmer Diablovej Veže ukazuje na strom vysoký 6 km. Ale farby by sa začali zhusťovať a mohlo by sa vyjasniť, že Diablova Veža je iba mladý stromček oproti iným stromom, ktoré boli na planéte spílené:

Napríklad hora v Cape Towne (Afrika). Jej rozmery sú naozaj úctyhodné. Priemer plató (3 km) umocníme na 20 a dostanem výšku afrického stromu – 60 km! To je 10x vyššie ako Diablova veža, a preto náš rozum nijako neuvidí v Cape Towne peň. Viete si predstaviť, aké veľké museli byť čo i len vetvičky takéhoto stromu?

Iba na jedinej takej vetvičke by sa bez problémov dala umiestniť celá mestská štvrť aj s obchodnými centrami, školami a parkami. Ospravedlňujem sa za nevhodný príklad, ale nevidím iný spôsob ako naložiť súčasné myslenie na prastarý obraz sveta.

60 kilometrov! A kam ešte vyššie? Ale predstavte si, že ani toto nie je limit! Kto pozorne čítal predchádzajúci článok, ten si pamätá, že na ostrove Bujan rástol Dub nebývalých rozmerov, na skamenenom pni ktorého sa držala obloha. Tento Dub nedával pokoja Puškinovi, preto zo zaplietal do svojich „rozprávok“ pri každej vhodnej príležitosti. Nikto nevie, aký rozmer má tento peň, ale to, že dub mal výšku niekoľko stoviek

kilometrov je isté – bol niekoľko ráz vyšší ako africký strom v Cape Towne. A Dub v Antarktíde bol tým najvyšším stromom na planéte!

Pamätáte, že hneď na začiatku kapitoly som poukázal na prizmu - osobného strážcu našej mysle, ktorý narúša svet okolo nás?

Požiadajte ktorúkoľvek osobu, aby ukázala stromy na správnej fotografii, a on bude okamžite štuchať do zelene, pričom si nevšimne, že tieto žalostné kríky (v ktorých vidí stromy) nemožno ani nazvať kríkmi. V takomto susedstve vyzerá zeleň skôr ako mach, ale nie ako les!

Teraz už rozumiete, prečo nemôžeme nájsť 9 delfínov? Ale nezacyklujte svoju myseľ iba na delfínoch či pňoch, pozerajte širšie. Ja sa už niekoľko ráz pokúšam prebudiť vašu myseľ, aby myslela v planetárnom rozmere. Ak namiesto delfínov a pňov vidíme milencov a hory, tak si predstavte, akou gigantickou oponou je od nás oddelená skutočná podoba okolitého sveta!

Teraz už chápete, prečo sa **APOKALYPSA doslovne prekladá ako ODHRNUTIE OPONY?**

Vari je už jasné, prečo som na začiatku článku poukázal na maticou implementovanú prizmu, skrz ktorú nazeráme na svet a aj tak nič nevidíme? Uverte mojim slovám, všetko vôkol je ustrojené celkom inak a nemá nič spoločné s tým, čo vidíte. Ja by som nazval aktuálny stav spoločnosti naozaj skutočným snom, ale najsmutnejšie je to, že ani nie v prenesenom zmysle slova.

Nuž dobre teda... Bol to lyrický úlet, o ktorom môžeme napísať samostatnú kapitolu, ale my pokračujeme v našom lete.

[V ruštine je výraz „Drevo“ používaný aj na označenie starobylosti. Je to obdobie, kedy rástli „Drevá“.]

Myslíte si, že je načas sa vrátiť k otázkam:

- Kto spílil?
- Načo spílil?
- Akým nástrojom spílil?

Nie, ešte je skoro. Ak berieme do úvahy, že celý povrch planéty bol pokrytý gigantickým rastlinstvom, zadáme otázku.

A KDE SA PODEL CELÝ OSTATNÝ MEGA-LES?

Ide o to, že stolové hory sú len jednotlivé najlepšie stromy, ktoré boli vybrané na spílenie. Kľúčové slovo je: na spílenie! Všetok ostatný celostný les jednoducho zložili tlakovou vlnou.

Analyzovali sme stromy s rovnou plošinou, ale videl niekto nie spílené, ale zlomené stromy? Pripomínam:

Pochopili ste nárazku? NIE? Nuž čo, ak nie, tak pokračujme v hre NÁJDI 10 ROZDIELOV!

Dúfam, že zmysel vám už je jasný. Teraz vám navrhujem sa triezvym pohľadom pozrieť na najvyššie pne Zeme, ktoré boli polámané nárazom tlakovej vlny.

Nuž hľa, EVEREST:

Slovo SKALA pochádza od slova SKÁLAŤ.

Dúfam, že ste pochopili zmysel. Navrhujem vám nazerať triezvym pohľadom na najvyššie pne Zeme, ktoré boli zlomené úderom tlakovej vlny:

Určite vám už došlo, že na Zemi niet skál. Sú to iba úlomky pňov. Môžete poprezerat' hoci milión fotiek, ale okrem mŕtvol kremenného sveta nič iné neuvidíte. Ako vysvetľuje pôvod skál oficiálna veda vám už určite došlo tiež.

Teraz už vám je jasné, prečo nás tak očarovávajú skaly? Prečo tie najprestížnejšie nehnuteľnosti sú medzi skalami? Prečo ten najekologickejší materiál pre tých, čo stavajú domy sú skaly? Pretože hoci skaly aj umreli, aj tak pokračujú vyžarovať silnú energiu života, ktorá je pre nás, smrteľných predstaviteľov uhlíkovej éry spasiteľná. Kameň je proste most medzi kremennou a uhlíkovou formou života.

Prichádzame k dôležitému momentu. Musíme sa naučiť odlišovať skaly od hôr. Sú to absolútne rozdielne pojmy. Skala pozostáva z celostného kúska rozorvaného kameňa, ktorý je charakteristický k oblohe trčiacimi odlomkami vláken.

A hora je zaoblená hromada nasypaného sa odpadu, ktorý bol nahromadený gigantickými vyklápacími nákladnými vozidlami. Jej charakteristickým príznakom je v podstate ideálna konusovitý tvar, ktorý je vlastný nasypanej štruktúre. Niekedy v násypoch odpadu nastávajú reakcie medzi jednotlivými vrstvami odpadu, a vtedy sa hora rýchlo mení na vulkán, ktorý chrlí lávu. Túto idioti v okuliároch hlučne priradzujú k ďalšiemu plástovému pňu, alebo vytvárajú ďalšie náučné teórie.

Takže žiadne vulkány, hory a skaly neexistujú. Pokojne ich môžete vyčiarknuť z lexikónu. Letíme ďalej.

Z paluby lietadla dobre vidíme, že absolútne všetky skaly našej planéty sú mŕtvolý kremenného sveta. A tu sa môžete opýtať: „To všetko sú padnuté stromy?“

Nie, nie všetky. Veľmi veľa skál patrí k skamenelým zvieratám a ľuďom. Milovníci Krymu prišli na to prví, ale táto téma je veľmi rozsiahla, preto si podrobnejšie povieme o skamenelej faune v inom článku.

Treba povedať, že nie všetky stromy majú bunkové šesťuholníkové vlákna, ako napríklad Diablova Veža alebo Chodník Obra. Mnohé skaly – o ktorých sme práve hovorili – majú vrstvovú alebo hubovitú, špongiovitú štruktúru podobnú našim hubám. Ako sa pečeň líši od pľúc, tak aj kremenný svet minulosti bol taký mnohoobrazný, že väčšinu druhov a poddruhov nie sme proste schopní identifikovať a predstaviť si.

Chlapci a dievčatá, naše lietadlo obletelo Zem a pristávame. Posádka lietadla vám ďakuje za to, že ste nezošaleli pri čítaní komentárov k inak dobre známym obrázkom. Po pristátí vás prevezú do útulného horského hotela medzi skalami, kde si pred večerou môžete odpočinúť. Po nej si zosumarizujeme celú informáciu, ktorú ste dnes dostali a zostavíme celostnú mozaiku.

Prajeme vám príjemný oddych! A teraz si pohodlne sadnite a porozprávam vám rozprávku.

Predstavte si prírodu filmu AVATAR, akurát vo svojej mnohorakosti značne pestrejšiu – asi tak miliónkrát. Všetko to kvitlo a voňalo až dovtedy, pokiaľ neprileteli chamtiví darebáci. **Najskôr spílili niekoľko najlepších stromov** (značku motorovej pily nepamätám), **aby ich mohli použiť ako biologické palivo pre generátory meniace atmosférický tlak vnútri planéty.**

To bolo začiatkom konca...

Hneď za zmenou klímy skamenela celá flóra na rozdiel od fauny, ktorá sa ešte ako-tak zachránila v rôznych úkrytoch. Takto rastlinstvo už nevykazovalo žiadnych znakov života a predtým, ako **kremenné organizmy stratili elasticnosť, po planéte zrealizovali kobercové bombardovanie. Tlaková vlna zmietla všetko, čo malo korene.** Pozrime sa na to cez príklad pre nás známeho uhlíkového stromu:

Ako vidíte, peň predstavuje 5-10% objemu dreva stromu, ktorý s rachotom padol vedľa.

Hľa, takto vyzerá zvalený les od ako keby Tunguzského meteoritu. Odhadnite objem dreva.

A teraz urobíme odhad padnutého dreva, napríklad 100 km vysokého. Predstavte si, koľko kameňa muselo ležať vedľa takýchto pníkov?

Takže kde sa to všetko podelo? A hľa, na túto otázku nám odpovedal Pavel Ulianov. Po výbuchu všetko živé popadalo, potom prišli veselí chlapci na šikovnej technike a doslovne zoškrabali zo všetkých kontinentov niekoľko stoviek metrov povrchového kamenného sloja.

Tvari – doslovne rakovinový nádor – požierali jeden kontinent za druhým pustošiac Zem, čím ju premenili na povrchovú baňu planetárneho rozsahu. Práve takto sa vytvorili všetky pustatiny. Práve v takúto barbarskú dobu sa objavil výraz „kariérny rast“.

Chobotnica na fotografii sa volá BAGGER 288 a je to dnes najväčší rotorový lyžicový exkavátor na svete. Ak my – primitívne poolopice – máme dnes takúto techniku, tak si len predstavte, akú úroveň techniky museli mať kozmickí prišelci, ktorí spracovávali stromy 100 km výšky.

Takto pracuje rotorový exkavátor. Lezie paralelne pozdĺž ťaženej steny. Ohromný disk s lyžicovými radlicami vyškrabáva horninu tak, že za sebou ponecháva ohnutú stenu z kameňa.

Geológov už od študentských čias hypnotizujú rozprávkami, že podobné pozostatky povrchovej ťažby sú divom prírody, ako napríklad tento útes v Austrálii.

Nuž hľa! Ak ešte neveríte v debilizmus posledného štádia, zagúgľite si. Hľadajte vlnu z kameňa a oficiálne vysvetlenie jej vzniku...

Aby ste ma neobvinili z plagiátorstva (a nepriatelia čakajú iba na to), tak

desiaty raz opakujem že témy povrchových baní (karierov), vulkánov a rotorových exkavátorov brilantne objasnil Pavel Ulianov (WakeUpHuman). Teraz jednoducho prichádzame k rozuzleniu tohto zvláštneho príbehu. Téma povrchových baní sa tak ako nikdy prepletá s mojou témou lesa, preto som proste nútený vás v skratke oboznámiť s princípom práce rotorových exkavátorov, inak by ste kulmináciu tohto článku nepochopili.

Pokračujeme.

Všetko čo padlo na povrch planéty bolo vyčistené megastrojmi, preto nám z kremennej doby ostali iba pozostatky kamenných pňov (skaly). **Tvari sa mimoriadne usilovali v ÁRIjskej ZÓNE.** Je to proste mimoriadne chutný kúsok vďaka nezvyčajnej štruktúre pôdy.

Zloženie týchto skál nie je z bežného dioxidu kremíka (SiO_2), ale z polodrahokamov. Teraz už je jasné, prečo zorganizovali park skamenelých stromov, a nahádzali tam kmene s drahokamami? Aby odpútali pozornosť od skutočných artefaktov – gigantických pňov, ktoré sa dvíhajú v pozadí. A tu hľá vzniká otázka...

Prečo ich parazity nechali nedotknuté?

Priznám sa, nepoznám odpoveď. Prístup k tejto bunke informácií ostal z nejakého dôvodu zamietnutý. Použijeme teda logiku, čo je veľmi škodlivé pri písaní takýchto druhov materiálov. Je možné, že pne sú nezvyčajnou skúšobnou blokáciou nejakých energetických tokov, ktoré vytryskujú zo zeme, a ktoré parazity

nemôžu otvárať. Pozrite sa na fotografiu: čo im bránilo zrovnať pne? Ved' technologicky je oveľa zložitejšie pne obtesávať zo všetkých strán – ale oni obtesávali.

Odpovedám na otázku, ktorú mi zadajú 500x po zverejnení toho článku:

Ako určiť, ktorý kameň bol živý a ktorý nie?

V KREMENNOM SVETE KAMENE VÔBEC NEEXISTOVALI!

Takže absolútne každý kamienok, ktorý na našej Zemi nájdete, je odoklaný kúsok nejakej živej bytosti kremennej éry!

Takže celú kremennú flóru aj faunu okupanti vzali, a tu vzniká otázka. Kde sa podela takáto ohromná masa kameňa?

Žeby ho vyviezli zo Zeme, ako niektorí predpokladajú. Nie vážení. Nikto nič neodvážal. Kameň potrebovali vnútri planéty na stavbu storočia. A čo sa dá postaviť z takéhoto množstva kameňa? Základne? Pevnosti? Mestá?

Zanechajme toto plytké myslenie, sú iba na úrovni ľudinu. Ak chcete pochopiť úmysly Bohov, tak aj myslieť treba ako Bohovia a ja už ďalší raz prosím o to, aby ste mysleli na úrovni planetárneho vedomia. Hoci to je zvláštne, v tomto nám môže pomôcť rozprávka Bochník (Колобок).

Nuž hľa, znovu sme sa dostali k rozprávkam. Ale kdeže sa dá pohnúť bez nich?

Жили-были старик со старухой.
Вот и говорит старик старухе:
— Поди-ка, старуха, по коробу
поскреби, по сусеку помети, не
наскребешь ли муки на колобок.
Взяла старуха крылышко, по
коробу поскребла, по сусеку
помела и наскребла муки горсти
две.
Замесила муку на сметане,
состряпала колобок, изжарила в
масле и на окошко студить
положила.

Nedávno bol objavený ešte jeden variant tejto rozprávky, ktorý sa viac podobá na pravdu, pretože vysvetľuje, kto to je ten Bochník.

Poprosil Tarch Perúnovič Dživu – urob bochník. A ona po Svarožím zákutiam poškrabala, po Čertožím sýpkam pokutrala a urobila bochník i položila ho na okno Čertoga Rady. I zažiaril bochník a pohol sa po Perúnovej Púti. Ale nedlho sa on hýbal, do Čertogu Diviaka sa dostal. Odhryzol Diviak bochníku bok, ale nie celý odhryzol, iba kôročku. Ide ďalej bochníček až došiel do Čertogu Labute. Labuť odštípla kúsoček a v Čertogu Havrana aj Havran odštípol kúsoček. V Čertogu Medveďa Medveď bochníku bok vzal.

Vlk vo svojom Čertogu skoro celú polovicu bochníka obhlodal a keď došiel bochník do Čertogu Líšky, táto ho zjedla.

Táto rozprávka je obrazným opísaním astronomického pozorovania Predkov pohybu Mesiaca po nebeskej klenbe od splnu po nov.

Ako ukazuje druhá verzia rozprávky, bochník je Mesiac. Je to natoľko presvedčivé a logické, že to určite nevyvoláva žiadne pochybnosti. Ale v tomto príbehu je jeden skrytý moment...

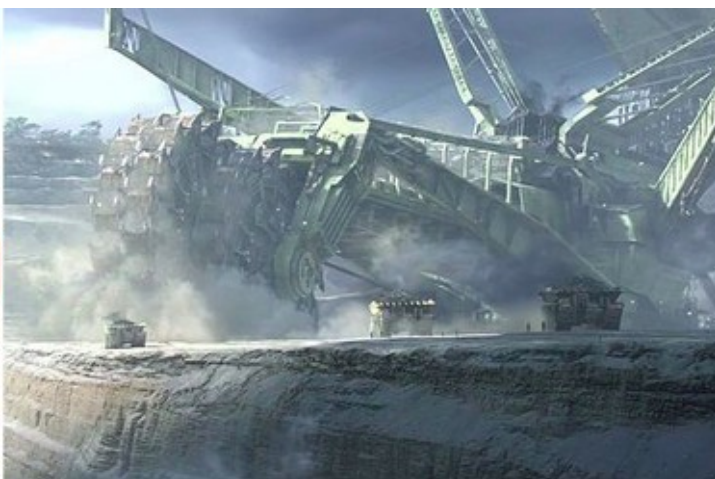
Neviem ako vy, ale mňa od detstva znepokojovala veta „po policiach vyškrabala“. Keď ju počujem, vždy mám taký pocit, ako keby ma škrabali hrabľami po chrbte. Intuícia hovorí, že to nie je len tak. A teraz otázka za miliardu: „**Po akýchto to policiach škrabala babka?**“

Neviete? Akože nie?

Ruským jazykom a obrázkami vám to vysvetlil WakeUpHuman!

POROZJÍMAJTE NAD TÝM, AKÝMI NÁSTROJMI „BABKA“ DŽIVA VYŠKRABÁVALA POLICE!

A hľa to sú police (Karakum a Grand Canyon, Arizona, USA)– vyškrabané kontinenty našej planéty a nie to, čo by nám chceli nahovoriť!

Nuž hľa, gazdiná už chladí svoj bochník na okenici. Ale tu čosi neštímuje. Veď Mesiac je čo do rozmeru ako stredne veľké mesto a kameňa zoškrabali z celej Zeme! Kde sa podelo také ohromné množstvo kameňa?

V skutočnosti to je veľmi jednoduché. Neviete náhodou, z čoho sa robí sklo? Neuveríte, ale základom skla je dioxid kremíka! Áno, toho istého dioxidu kremíka – SiO_2 – z ktorého pozostávajú skaly.

Na mieste Bohov by som ja pretavil skaly na sklo. Ale načo Bohom také gigantické množstvo skla? Aby postavili gigantickú škrupinu a nazvali ju: **NEBESKÝ KRYŠTÁL!**

